

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓΩΓΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(Προσβολή μνήμης νεκρού)

1. **Ελένης χήρας Δημητρίου Σπανού** το γένος Αθανασίου Χρυσοχόου, κατοίκου Πανοράματος, Πέτρου Λεβαντή 45, ΑΦΜ 064732390
2. **Ιωάννη Χρυσοχόου** του Αθανασίου, κατοίκου Κηφισίας Αττικής, οδός Λεβίδου 23, ΑΦΜ 000012188

ΚΑΤΑ

1. Αλέξανδρου Γρίμπα του Στέργιου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Εθν.Αμύνης 13 ΑΦΜ 010350517
2. Σπυρίδωνος Σακκέτα του Βασιλείου, κατοίκου Κοιμήσεως Θεοτόκου 30-Ασβεστοχώρι ΑΦΜ 007650367,
3. Τριαντάφυλλου Μηταφίδη του Ανδρέα, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Μοιρ.Κουφίτσα 18 ΑΦΜ 015333466

Θεσσαλονίκη, 10.12.2018

Είμαστε απόγονοι του Αθανασίου Χρυσοχόου που αποβίωσε το έτος 1967 και γνήσια τέκνα του από τον γάμο του με την Μαριάνθη Χρυσοχόου το γένος Μάρκου Γαρουφαλιά. Ο πατέρας μας υπήρξε ανώτατος αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού και συμμετείχε ενεργά στους βαλκανικούς πολέμους 1912-1913 και στο Μακεδονικό Μέτωπο το έτος 1918. Συμμετείχε ενεργά στην Μικρασιατική Εκστρατεία ως ΐλαρχος στην Μεραρχία Ιππικού ενώ στη συνέχεια υπηρέτησε ως επιτελάρχης του Γ' Σώματος Στρατού και κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο ως Αρχηγός του Επιτελείου της Γ' Στρατιάς Δυτικής Μακεδονίας και έχει τιμηθεί με παράσημα και μετάλλια για την προσφορά του στην πατρίδα. Το καλοκαίρι του 1941, ο Αθανάσιος Χρυσοχόου, που έφερε τότε το βαθμό του συνταγματάρχη, τοποθετήθηκε με σύμφωνη γνώμη των Άγγλων και την κάλυψη της εξόριστης ελληνικής κυβέρνησης με σκοπό μεταξύ των άλλων να αντιμετωπίσει την βουλγαρική κατοχή και

προπαγάνδα στην Μακεδονία, στη Γενική Διοίκηση Μακεδονίας όπου αρχικώς άσκησε καθήκοντα του Επιθεωρητή Νομαρχιών, εν συνεχεία του Φρουράρχου και τέλος (για λίγες μέρες πριν την απελευθέρωση) του υπηρεσιακού Γενικού Διοικητή Μακεδονίας. Κατά την διάρκεια της κατοχής αποτέλεσε στέλεχος της αντιστασιακής κατασκοπευτικής οργάνωσης ΖΕΥΣ που σύμφωνα με τους ιστορικούς της εποχής αποτέλεσε το σημαντικότερο κατασκοπευτικό δίκτυο που έδρασε στη Θεσσαλονίκη κατά την διάρκεια της κατοχής. Μετά την γερμανική κατοχή απαλλάχθηκε όλων των κατηγοριών που του απέδωσαν οι πολιτικοί του αντίπαλοι για δωσιλογισμό και συνεργασία με τις κατοχικές δυνάμεις και αναφερόμαστε ενδεικτικά στην με αριθμό 28/19.06.1945 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης με την οποία διατάχθηκε η απόλυσή του από τις φυλακές στην οποία γίνεται αναλυτική αναφορά στο αβάσιμο των κατηγοριών που του αποδόθηκαν αλλά και εκτενής αναφορά για την πατριωτική και αντιστασιακή του δράση κατά την διάρκεια της Κατοχής, στην με αριθμό 96/05.03.1946 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης το οποίο αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κατά του Αθανασίου Χρυσόχου για παράβαση της 6/1945 συντακτικής πράξης για πράξεις που φέρονται να έχουν τελεστεί κατά την διάρκεια της εχθρικής κατοχής και στην με αριθμό 156/24.05.1948 απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης με την οποία ο Αθανάσιος Χρυσόχου απαλλάχθηκε οριστικά των κατηγοριών για την παράβαση της 6/45 συντακτικής πράξης «περί επιβολής κυρώσεων κατά των συνεργασθέντων μετά του εχθρού».

Ενδεικτικά και μόνο αναφέρουμε ότι για την διαμόρφωση της απόφασης με αριθμό 28/1945 του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης μεταξύ των άλλων ελήφθησαν υπόψη το από 21.05.1945 πιστοποιητικό του Γενικού Στρατηγείου Δυνάμεων Μ.Ανατολής *«πιστοποιούντος ότι ο Αθανάσιος Χρυσόχου υπηρέτησεν μετά πίστεως και αφοσιώσεως την Συμμαχικήν υπόθεσιν από του Δεκεμβρίου 1942 μέχρι Οκτωβρίου 1944 και δια των υπηρεσιών τούτων συνεισέφερεν εις την απελευθέρωσιν της Ευρώπης»* καθώς και το από 20.07.1945 έγγραφο προς το Γενικό Επιτελείο Στρατού του συνταγματάρχη του Αμερικανικού Στρατού Η.Αλντριχ βεβαιούντος την παροχή ομοίων υπηρεσιών από τα οποία σε συνδυασμό και με το σύνολο του αποδεικτικού υλικού *«αποδεικνύεται ότι ο κατηγορούμενος [Αθανάσιος Χρυσόχου] ήτο ενταύθα κατά την περίοδο της κατοχής **«εις εκ των πλέον σοβαρών κινδύνων των Γερμανών ως παρέχων εις το εν λόγω Στρατηγείον και την Ελληνικήν εν Καϊρώ Κυβέρνησιν πλείστας στρατιωτικής και πολιτικής φύσεως υπηρεσίας, αίτινες εβοήθησαν εις την επιτυχίαν του Συμμαχικού αγώνος».***

Περαιτέρω από το αρχείο της αντιστασιακής κατασκοπευτικής οργάνωσης ΖΕΥΣ που έδρασε κατά την διάρκεια της κατοχής στη Θεσσαλονίκη προκύπτει ότι ο αρχηγός της οργανώσεως αυτής Γεώργιος Μαργέτης αναφερόμενος στον Αθανάσιο Χρυσόχου αναφέρει

«Λόγω της επισήμου θέσεως που κατείχε απετέλη τον άξονα πέριξ του οποίου εκτεινότο ολόκληρος η οργάνωσις. Παρείχε πληροφορίας δι' ολας τας στρ.κινήσεις των Γερμανών, πολλάκις δι' όλα τα όμορα κράτη, τας τοποθετήσεις ανωτάτων αξιωματούχων, τας προθέσεις της ανωτάτης διοικήσεως του Ράϊχ και μας παρέδιδε επίσημα έγγραφα και εκθέσεις σημαντικής αξίας και ενδιαφέροντος. Ευρέθη πολλάκις εις δυσχερή θέσιν και διέτρεξε σοβαρούς κινδύνους, πλὴν τα πάντα κατόρθωνε να αντιμετωπίζει με ψυχραιμίαν και δεξιοτεχνίαν. Μεγαλόπνοος και ενθουσιώδης με βαθείαν πίστην προσέφερε πολυτίμους υπηρεσίας». Ο ίδιος ο Γεώργιος Μαργέτης την 17.12.1952 σε επίσημη δήλωσή του με τίτλο ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΖΕΥΣ την 12.02.1949 και την 17.12.1952 αναφερόμενος στην στελέχωση της οργάνωσης ΖΕΥΣ αναφέρει ότι ο Αθανάσιος Χρυσόχου ήταν υπεύθυνος του ΤΟΜΕΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ-ΑΛΒΑΝΙΑΣ-ΣΕΡΒΙΑΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ από τον Αύγουστο του έτους 1942 μέχρι τον Νοέμβριο του 1944, ενώ σε δήλωσή του την 10.06.1953 αναφερόμενος σε μέλη της οργάνωσης μεταξύ των οποίων και ο Αθανάσιος Χρυσόχου ζητά να τους απονεμηθεί το μετάλλιο του άρθρου 10 ΑΝ971/1949 για την δράση τους κατά των κατακτητών στην διάρκεια της γερμανικής κατοχής .

Το έτος 1971 το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Θεσσαλονίκης με την με αριθμό 73 απόφασή του και χωρίς καμία ενέργεια ή γνώση ή αίτημά μας απέδωσε το όνομα του πατέρα μας σε ανώνυμη μέχρι τότε οδό στο Δήμο Θεσσαλονίκης.

Πρόσφατα και συγκεκριμένα κατά την συνεδρίαση της 23.08.2016 της Επιτροπής του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης για την Ανάδειξη της Ιστορικής Μνήμης της πόλης τέθηκε ως θέμα εκτός ημερήσιας διάταξης από το μέλος της Επιτροπής και τρίτο εναγόμενο η μετονομασία της οδού Στρατηγού Αθανασίου Χρυσόχου, στην Ε' Δημοτική Κοινότητα, σε οδό Αλμπέρτου Νάρ και λήφθηκε χωρίς κανένα στοιχείο νομιμότητας η με αριθμό 13 απόφαση της επιτροπής αυτής με βάση την οποία εκκίνησε η διαδικασία της μετονομασίας της οδού Στρατηγού Αθανασίου Χρυσόχου, στην Ε' Δημοτική Κοινότητα του Δήμου Θεσσαλονίκης, σε οδό Αλμπέρτου Νάρ. Ενόψει της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης της 26^{ης} Μαρτίου 2018 κατά την οποία τέθηκε ως θέμα ημερήσιας διάταξης με αριθμό 12 το θέμα «Μετονομασία της οδού Στρατηγού Αθανασίου Χρυσόχου στην Ε' Δημοτική Κοινότητα, σε οδό Αλμπέρτου Νάρ» οι πρώτος και δεύτερος εναγόμενοι συνέταξαν και απέστειλαν προς τον κ. Δήμαρχο Θεσσαλονίκης, την πρόεδρο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης την από 12 Μαρτίου 2018 **«Ανοιχτή επιστολή για την μετονομασία της οδού Αθανασίου Χρυσόχου σε Αλβέρτου Νάρ»** με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Ανοιχτή επιστολή για την μετονομασία της οδού Αθανασίου Χρυσόχου σε Αλβέρτου Ναρ

- Προς τον κ. Δήμαρχο Θεσσαλονίκης

- Προς την κ. Πρόεδρο και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης

Είναι ιστορική βεβήλωση, άγος, ασέλγεια και τερατώδης απρέπεια να υπάρχουν ακόμα σε δρόμους της μαρτυρικής Θεσσαλονίκης τα ονόματα του κατοχικού φρούραρχου στρατηγού Αθ. Χρυσοχόου και του καθηγητή του Ρωμαϊκού Δικαίου «φον» Βυζουκίδη, όπως τον αποκαλούσαν οι φοιτητές του.

Ο Χρυσοχόου υπήρξε το δεξί χέρι του σφαγέα της πόλης Μαξ Μέρτεν, που εξολόθρευσε το ένα τρίτο του πληθυσμού της, τους εβραϊκής καταγωγής συμπολίτες μας, στέλνοντας τους στο Αουσβιτς, και λίγο πριν σε εξοντωτική καταναγκαστική εργασία, ενώ καταδίκασε σε θάνατο από πείνα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της.

Έχουν γίνει πάνω από 1500 εκτελέσεις αντιστασιακών και αθώων πολιτών που πυροβολήθηκαν εν ψυχρώ, ενώ άλλοι σακατεύτηκαν ή πέθαναν από βασανιστήρια στην Κομαντατούρ - γωνία Τοιμισκή και Αγ. Σοφίας - καθώς και στο στρατόπεδο Παύλου Μελά.

Σε όλα αυτά τα εγκλήματα είχε ενεργό ρόλο ο Χρυσοχόου. Όχι μόνον δεν αντέδρασε ούτε σε μια εκτέλεση ούτε σε μια αποστολή συμπολιτών μας στα κρεματόρια του Χίτλερ, αλλά και υπεράσπισε το 1959 τον Μέρτεν στο Ειδικό Στρατοδικείο Εγκληματιών Πολέμου.

Υπήρξε επίορκος ανώτατος αξιωματικός, διότι, ενώ το ίδιο το αξίωμά του του επέβαλε ή να ακολουθήσει την εξόριστη ελληνική κυβέρνηση στο Κάιρο ή να αντισταθεί στις κατοχικές δυνάμεις, συμμετέχοντας στις αντιστασιακές οργανώσεις, όπως έκαναν πολλοί μόνιμοι αξιωματικοί, αυτός τέθηκε υπό τις διαταγές των κατοχικών κυβερνήσεων και των δημίων του Χίτλερ. Την ίδια στιγμή πέντε στρατηγοί, ανάμεσα τους ο Αλεξ. Παπάγος, στάλθηκαν στο ναζιστικό στρατόπεδο Νταχάου, γιατί αρνήθηκαν να υπακούσουν στις εντολές της δωσιλογικής κυβέρνησης Τσολάκογλου. Ενδεικτικά αναφέρουμε από τα επίσημα στοιχεία ότι μόνον στον ΕΛΑΣ προσχώρησαν οι παρακάτω μόνιμοι αξιωματικοί του στρατού: Στρατηγοί, υποστράτηγοι 18, συνταγματάρχες 41, σμήναρχοι 5, πλωτάρχες 7, αντισυνταγματάρχες 43, αντισμήναρχοι 140, αρχίατροι-υπίατροι 27, λοχαγοί 130, υπολοχαγοί-υποσημναγοί 187, ανθυπολοχαγοί-ανθυπασπιστές 130, ευέλπιδες 52, μοίραρχοι - υπομοίραρχοι χωροφυλακής 30. Ήταν οι πατριώτες αξιωματικοί και οι αντάρτες του ΕΛΑΣ που απελευθέρωσαν στις 30/10/1944 την πόλη μας και έσωσαν τις υποδομές της μετά από αιματηρές μάχες. Μια μέρα που τη γιορτάζουμε πλέον επίσημα, ως δημόσια γιορτή, από το 2016. Αντίθετα ο Χρυσοχόου προσπάθησε να αποτρέψει την απελευθέρωσή της από τις αντιστασιακές δυνάμεις, οπλίζοντας και κινητοποιώντας τους δωσίλογους των

Ταγματών Ασφαλείας. Αποτελεί ιστορική πρόκληση και ασυμβίβαστο από κάθε άποψη να υπάρχει το όνομά του Χρυσοχόου σε δρόμο της πόλης - καθόλου τυχαία με απόφαση της χουντικής δημοτικής αρχής - όταν ο Δήμος μας, η κυβέρνηση, η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος της δημοκρατίας του Ισραήλ τιμώντας τη θυσία των αδικοχαμένων συμπολιτών μας, θεμελίωσαν και προχωρούν στην ανέγερση του Μουσείου και Εκπαιδευτικού Κέντρου του Ολοκαυτώματος.

Τα περί «εθνικής» δράσης του στη βουλγαρική ζώνη κατοχής είναι μυθεύματα και απόπειρα να φιλοτεχνήσει ένα κατόπιν εορτής «πατριωτικό» προφίλ, όταν είναι πασίγνωστο και ιστορικά καταγεγραμμένο ότι αποτράπηκε η επέκταση της βουλγαρικής κατοχής στη Μακεδονία χάρη στη γενική απεργία στην πόλη μας, από 5-10 Ιουλίου 1943, στα συλλαλητήρια που έγιναν στο Κιλκίς, το Λαγκαδά, την Έδεσσα, τη Βέροια, την Κοζάνη, τα Γιαννιτσά. Προπαντός στη μεγαλειώδη διαδήλωση του λαού της Αθήνας στις 22 Ιουλίου 1943, που κόστισε 17 νεκρούς. Το όνομά τους δεν θα το βρείτε σε κανένα δρόμο αυτής της πόλης. Αντίθετα εξακολουθούν να υπάρχουν στους δρόμους της πόλης τα ονόματα των κατοχικών δημάρχων και των τότε ταγών της πόλης, που την επομένη της κατάληψής της από τους Ναζί κάλεσαν με διάγγελμα τους το λαό της να αφοσιωθεί στα ειρηνικά του έργα, «διότι ήτο υπό την προστασίαν ενός ιπποτικού και γενναιόφρονος λαού»! Αλλά ο λαός της πόλης δεν τους έκανε το χατίρι, αντίθετα ένα μήνα και λίγες μόλις μέρες μετά την υποδούλωσή της, στις 15 Μαΐου 1941, αγωνιστές συμπολίτες μας ίδρυσαν στους Αμπελόκηπους την πρώτη αντιστασιακή οργάνωση στην κατεχόμενη Ευρώπη, την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Σ' αυτούς ανήκει η τιμή το όνομά τους να είναι γραμμένο στους δρόμους της πόλης, όπως συμβαίνει στις χώρες που αντιστάθηκαν στη φαιά πανούκλα του φασισμού, και όχι σε όσους συνέργησαν στα εγκλήματά του, και δυστυχώς αμνηστεύθηκαν και τιμήθηκαν από το μισαλλόδοξο μετεμφυλιακό κράτος.

Θεσσαλονίκη 12 Μαρτίου 2018

Με τιμή

Αλέκος Γρίμπας

δικηγόρος, πρώην δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης, πολιτικός εξόριστος την περίοδο της χούντας, γιος σιδηροδρομικού εκτελεσθέντος από τα στρατεύματα κατοχής.

Σπύρος Σακέττας,

δικηγόρος, πρώην πολιτικός κρατούμενος της χούντας και δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης, γιος του Ταγματάρχη Βασ. Σακέττα, αξιωματικού του ΕΛΑΣ»

Στη συνέχεια με την από **12.03.2018**, σε δημόσια ανάρτησή του στα δύο προφίλ του (**Τριαντάφυλλος Μηταφίδης, Τριαντάφυλλος ΜηταφίδηςB**), στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης **facebook**, ο τρίτος εναγόμενος κοινοποίησε την επιστολή αυτή που υπογράφουν οι πρώτος και δεύτερος εναγόμενοι, διευρύνοντας με τον τρόπο αυτό τον κύκλο των προσώπων που έλαβαν γνώση των ψευδών, ανυπόστατων, συκοφαντικών και προσβλητικών για την τιμή και την υπόληψη του πατέρα μας Αθανάσιου Χρυσόχου χαρακτήρισμών και κρίσεων, καθώς οι λογαριασμοί του τρίτου εναγόμενου είναι ανοιχτοί σε όλους, όχι μόνο τους χρήστες του μέσου κοινωνικής δικτύωσης «facebook», αλλά και σε οποιοδήποτε χρήστη του διαδικτύου ο οποίος μπορεί με μια απλή αναζήτηση να διαβάσει την ανάρτηση του αυτή. Μάλιστα, την ίδια μέρα, κοινοποίησε την από 12.03.2018 επιστολή από τα προφίλ του, στη σελίδα που διατηρεί στο facebook ως πολιτικό πρόσωπο, στο οποίο σήμερα έχει 1,800 ακόλουθους, και είναι και αυτό ανοιχτό προς όλους τους χρήστες του διαδικτύου, πλην των χιλιάδων ατόμων που τον ακολουθούν και στα δύο προφίλ του.

Η ανάρτησή του ήταν η εξής:

